

Jeg kan ikke undlade at sige, at jeg ikke har mærket det Allermindste til noget saadant Lryk, og jeg vil være det ærede Medlem (Sesjen), som bragte denne Tale frem, meget taknemmelig, naar han vil angive os nærmere, hvorledes og hvor han har sølt dette Lryk, thi saa kunde vi vel komme efter, om der var nogen Bireftighed dert. Jeg har som sagt Intet mærket dertil. — Dernæst bemærkede det ærede Medlem, at han havde haft Samtaler med Mangfoldige angaaende de forhaandeværende Omstændigheder, og at han fra alle Sider havde faaet den Formaning, at man maatte være saare taalmodig og søge at undgaa Konfliktter; ja, til Slutning blev det ærede Medlem varm og mente, at der var Nogle, der vare nærved at bryde af Stræk ved Tanken om den Situation, vi gif os ind i. Dertil vilde det ærede Medlem ikke være med, og det finder jeg er saare rimeligt. Men jeg vilde ogsaa være ham taknemmelig for at faae at vide, hvem det er, der taler saaledes. Der er maalkke Engen af os Alle, der har hørt noget Saadant. Hvem formaner os til at undgaa Konfliktter? Have vi ikke fuld Frihed til at gjøre, hvad vi efter vor Overbevisning anse for det rette, og lad os saa gjøre det. Det ærede Medlem viste dog ogsaa, at han ikke befandt sig under noget Lryk, idet han bebudede, at han ville stille Endringsforslag, hvorved et vigtigt Spørgsmaal vilde blive optaget. Det vil altsaa komme under Diskussion i Thinget, og der vil blive taget Beslutning derom. Lad os handle paa den Maade og lad os lade al den Tale om stort Lryk, der ikke er tilstede, være borte. Naar man imidlertid mente, at det var uheldigt, at der fra den ærede Formands Sider blev gjort Skridt til om muligt hurtigt at faae Behandlingen af Finantslovsforslaget tilendebragt, saa kan jeg ikke sige andet end, at jeg er af en ganske anden Mening, idet jeg er den ærede Formand taknemmelig for, at han har gjort Sit til om muligt at faae Finantslovens Behandling tilendebragt, saa betimelig, at vi kunne undgaa en foreløbig Finantslov, thi Alle ere vel enige om, at foreløbige Finantslove, i hvilken Betydning man end tager dette Ord, ikke bør bruges uden paatvengende Nødvendighed. Kan den undgaaes, lad os saa gjøre vort Bedste dertil, og lad os følge det Exempel paa Anstregelse, som uregelmæssigt er givet i det andet Thing, saa store Anstregelser vil der ikke kræves af os, for at Maadlet kan naas. — *Den 2de* Det ærede 3die kongevalgte Medlem (Andra) bragte ogsaa Finantslovsforslagets Balance paa Bane og henlevede Opmærksomheden paa, at Sernbaneanlæggenes var et meget vigtigt Moment ved Balancens Fastsættelse. Naar ærede Medlemmer tage Finantslovsforslaget i Gaanden, vilde de finde, at der til forskjellige Anlæg Sernbanevæsenet, Esbjerg Havn og Relegrafvæsenet vedkommende, er opført en Samt paa ca. 2,350,000 Rd., der vil være at udrede i det kommende Finantsaar. Spørgsmaalet bliver da, hvorledes det Belsb bli-

ver at beregne, naar man vil udregne Finantslovens Balance. Det ærede kongevalgte Medlem henlevede et andet kongevalgt Medlems særlige Opmærksomhed paa dette Punkt; jeg antager, at det var mig, det ærede Medlem mente, da jeg oftere har bragt det samme Spørgsmaal paa Bane ved andre Leiligheder, og jeg vil derfor bede om Tilladelse til at sige et Par Ord angaaende den Beregning, som det ærede Medlem anstillede. Jeg er nemlig paa ingen Maade enig i den Opgjørelse hvortil det ærede Medlem kom i den Henseende. Det ærede Medlem kan jo nu engang ikke forestille eller overtale sig selv til at tage med i Beregningen, at der gives en anden Indtægt for Staten af Sernbanerne end den, der er opført paa Kontoen for Statsaktiver, det Overflod nemlig, som Sernbanerne give som Nettoudbytte af Driften. Naar man ikke kan komme til nogen anden Betragtning af det Nettoudbytte, som Sernbanerne give, saa finder jeg, at det endog saa er moderat anslaaet, naar det ærede Medlem satte Sernbanerne til det Halve af deres Verdi, men Enhver vil, jo indrømme mig, at hvis Sernbanerne kun regnes for det Halve af det, de have kostet, saa ere disse Benge overmaade slet anvendte. Hvis det Altyd man erhverver for den aarlig udgitte Sum, kun kan sættes til den halve Sum af, hvad det har kostet, er det klart, at man maa høre op med at bygge Sernbaner. — Sagen er imidlertid den, at det ærede Medlem vedvarende ikke kan og ikke vil tage Hensyn til nogen anden Nytte af Sernbanerne end den direkte, og navnlig ikke tage Hensyn til, at Sernbanerne have været et overordentlig vigtigt Mittel til at have Landets Udvikling, og at de have givet Indtægter ad en anden Vej, under en anden Paragraf i Finantsloven, som det ærede Medlem, som talte, men uden at han vilde tænke paa Sernbanernes Forbindelse dermed, nemlig under Soldindtægterne. Det ærede Medlem bemærkede rigtig, at det, der nogenlunde har opretholdt vor Balance efter Krigen, er Soldindtægterne, og det ærede Medlem søiede til, at det blandt Andet havde vist sig, at Hertugdømmerne havde været forholdsvis Mindre i Sold end Kongeriget, saa at dette havde været prægeret ved Jælleffabet med Hertugdømmerne, tvertimod hvad vi saa ofte have hørt paastaat i samme Retning. Dette er vistnok rigtigt, men naar man kaster Blikket paa de nuværende Soldindtægter, og betragter den stærke Stigning, der har hidført det Resultat paa Finantsloven, som nu foreligger, den særdeles gunstige Balance, ved hvilken vi nu kunne glæde os, maa der efter mit Syn endnu tages to Momenter i Betragtning. Det ene er den Udvikling, der er fulgt med Sernbanerne, og denne Fremgang vil upaatvørlig holde sig paa Finantslovens i Fremtiden. Det andet er den Fremgang, som skyldes de sidste Mars ualmindelig gunstige Balance. Vi have haat tre frugtbare Mars efter hinanden, og ganske